

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
15. 05. 2013 do
18. 05. 2013

Število objav: 9
Tiskani mediji: 5
Splet: 1
Radijske postaje: 3
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Linhartovo srečanje
Vizije, festival mladinskih gledaliških
in rock skupin

Seznam objav v zbirki:

Naslov		Zhori ponovno zapeli skupaj		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Celjan; 27000	Stran: 11	Površina: 221 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 15. 05. 2013		
Stran v zbirki 4	Avtor	U. J.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		Kljub desetletnim izkušnjam jih glasba še vedno navdihuje		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Celjan; 27000	Stran: 11	Površina: 92 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 15. 05. 2013		
Stran v zbirki 5	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		Srečanje mladih literatov Urška 2013		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Radio Ptuj; 27000	15:30	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Poročila, 17. 05. 2013		
Stran v zbirki 6	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		Urška 2013		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Radio Ptuj; 27000	17:30	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Poročila, 17. 05. 2013		
Stran v zbirki 7	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		Festival mladinske ustvarjalnosti Vizije		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Radio Slovenija 1; 144000	20:00	Trajanje: 50 min
	Rubrika / Datum	Ostalo, 17. 05. 2013		
Stran v zbirki 8	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Vizije, festival mladinskih gledaliških in rock skupin		

Naslov		Književno društvo Hiša poezije poskrbelo za šest novitet		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	STA (WEB); 24885		
	Rubrika / Datum	Kultura, 17. 05. 2013		
Stran v zbirki 18	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		V Kozjem odmevala zborovska pesem		
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Šentjurčan; 0	Stran: 11	Površina: 139 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 17. 05. 2013		
Stran v zbirki 20	Avtor	M. Re.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Slovo ob jubileju		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 22	Površina: 177 cm ²
	Rubrika / Datum	Pomurje, 18. 05. 2013		
Stran v zbirki 21	Avtor	S.E.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Nič več nisem jaz, ampak Amanda		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Večer – V soboto; 57000	Stran: 31	Površina: 904 cm ²
	Rubrika / Datum	V soboto, 18. 05. 2013		
Stran v zbirki 22	Avtor	Pörš Sandra		
	Teme	Linhartovo srečanje		

Na tradicionalni območni reviji odraslih pevskih zborov je nastopilo kar dvaindvajset ženskih, moških in mešanih pevskih zborov iz Celja in okoliških občin.

Zbori ponovno zapeli skupaj

Konec tedna je v Celjskem domu zopet odmevala pesem. Tokrat je znano kulturno prizorišče gostilo tradicionalni dogodek v organizaciji JSKD Celje, območno revijo odraslih pevskih zborov. Kot vsako leto so se revije udeležili zbori iz občin Dobrna, Štore, Vojnik in Celje. Dogodek z nazivom »Zapojmo skupaj« je potekal v dveh delih. V prvem, ki se je začel pozno popoldne, se je predstavilo dvanajst ženskih, moških in mešanih pevskih zborov. Program se je po kratkem odmoru nadaljeval ob osmi uri, ko se je predstavila še druga deseterica nastopajočih. Revijalna narava dogodka je omogočila, da se je vsak zbor predstavil s

tremi skladbami po lastni izbiri. Kljub prosti izbiri je večina izbrala repertoar ljudske, tuje in slovenske narodne skladbe. Pomembnost tega tradicionalnega dogodka je predvsem v možnosti, da se na enem mestu spremlja dogajanje na regionalni zborovski sceni. Revija pa je odločilna tudi za zборе, ki s pomočjo dogodka spremljajo svoj vsakoletni napredek. Temu pripomore primerjava med zbori ter strokovno spremljanje srečanja, ki ga je letos opravila **Andreja Martinjak**, ugledna slovenska zborovodkinja. Mnenje strokovnjakinje, ki ga poda po nastopu, pomaga zboru izpiliti nastope in napredovati v delu. (UJ)

Kljub desetletnim izkušnjam jih glasba še vedno navdihuje

Pred začetkom drugega dela območne revije odraslih pevskih zborov smo poklepetali z nastopajočimi. Zaupali so nam, kaj jim pomenita glasba in zborovsko nastopanje ter kako ocenjujejo vsakoletno revijo pevskih zborov.

Zdravko Ratej,

Mešani pevski zbor Cetus, Celje

Že dvaindvajset let sem član pevskega zbora Cetus. V glasbi uživam. Pomeni mi sprostitev in veselje. Če delaš tisto, kar imaš rad, potem noben napor ni odveč. Tako tudi vaje postanejo zabavne. Današnja prireditev je dobra priložnost, da vidimo, kje stojimo ter kako napredujejo drugi.

Miro Verdnik,

**Društvo Mešani pevski zbor »Orfej«
Celje**

Glasba je del mojega vsakdana. Že tri-deset let se ukvarjam s petjem, pa se kljub temu vsak dan naučim kaj novega. Tudi današnja revija je priložnost za druženje in učenje. Predvsem zaradi priložnosti, da enkrat na leto vidimo, kako daleč nas je pripeljalo trdo delo.

Srečanje mladih literatov Urška 2013

RA PTUJ, 17.05.2013, POROČILA, 15.30

MIHA MASTEN: Danes ob 19 bo v Domu kulture Music cafe-ja regijsko srečanje za mlade literate severovzhodne Slovenije Urška 2013. Prireditev organizira Javni sklad za kulturne dejavnosti, povezoval pa ju bo Aljoša Harlamov.

Urška 2013

RADIO PTUJ, 17.05.2013, NOVICE, 17:30

Danes ob 19-ih bo v Domu kulture Mjuzik kapeja regijsko srečanje za mlade literate SV Slovenije Urška 2013. Prireditev organizira **Javni sklad za kulturne dejavnosti**, povezoval pa jo bo Aljoša Harlamov.

Festival mladinske ustvarjalnosti Vizije

RADIO SLOVENIJA 1, 15.5.2013, GYMNASIUM, 20.00

LEA OGRIN (voditeljica): Živijo. En lep pozdrav v oddaji Gymnasium. Nocoj vam bom predstavila festival mladinske ustvarjalnosti **Vizije**, ki se je zaključil to nedeljo. Z nami pa bodo tudi zmagovalni rock vizionarji, skupina Antioksidanti. Nad njimi je bil navdušen žirant za glasbo na letošnjih Vizijah, frontmen skupine Zaklonišče prepeva Vanja Alič. Celo tako zelo so očarali žirijo, da je pevec Erik Jež prejel tudi rock vizionarja za najboljšo pevsko interpretacijo, kitarist Andraž Žvokelj pa ga je prejel za avtorstvo glasbe in besedil. V glavnem, pobrali so skoraj vse glasbene nagrade na festivalu. Antioksidanti nam bodo zaigrali en komad tudi kar tukaj v studiu, zato ostanite z nami. Moje ime je Lea Ogrin in za dober začetek malo dobre glasbe, ki so jo za današnjo oddajo Gymnasium izbrali člani skupine Antioksidanti. Pa začnimo kar po klasično rockersko z Led Zeppellini Good times and bad times. Poslušate oddajo Gymnasium. Z nami so že Antioksidanti. Fantje živijo, kako ste? Z veliko intuziazma in navdušenja, kot je prav. Ali ste imeli problem z iskanjem parkiranja v prečudoviti, pregosti Ljubljani.

ANTIOKSIDANTI (rock skupina): Ne bi o tem. Malo nam je še avto zakuhal.

OGRIN: A še to? Odlično. In kje ste se ustavili potem?

ANTIOKSIDANTI: Jah, se nismo.

OGRIN: No, upam, da se bo zdaj shladil do konca. Pač po oddaji in da bo delal tako kot mora. Drugače prihajate iz Ajdovščine in Vipave. Boste pozdravili kakšne prijatelje, sorodnike in sodelavce.

ANTIOKSIDANTI: Čao Almir.

OGRIN: Odlično. Enega. No, jaz imam tako prakso, da se gosti kar sami predstavijo. In to nalogo zdaj nalagam na vaša bremena. Pa gremo kar, začnimo tukaj.

ANDRAŽ ŽVOKELJ (Antioksidanti): Jaz sem Andraž Žvokelj in pri Antioksidantih igram kitaro.

DARJAN BRUS (Antioksidanti): Jaz sem Darjan Brus in pri Antioksidantih igram bas kitaro.

ERIK JEŽ (Antioksidanti): Sem Erik Jež in sem pevec pri Antioksidantih, ja.

OGRIN: Pa najbrž tudi plešeš, ne?

JEŽ: Ja, se zgodi.

GAL FURLAN (Antioksidanti): Jaz sem Gal Furlan in igram bobne.

GREGA MARC (Antioksidanti): In jaz sem Grega Marc in igram kitaro.

OGRIN: No, tako. Ste rock, razvidno iz pač same zasedbe, kot iz vašega glasbenega izbora za današnjo oddajo. Pa dajmo preden gremo najprej pokomentirati komad, ki smo ga ravnokar poslušali. Kdo izmed vas ga je izbral in zakaj?

BRUS: Jaz sem izbral, ne, basist in saj sem se že prej predstavil. Izbral sem ga pa zato, ker so tak zelo nadarjen bend in je to odlična muzika. Je pa tudi res, ne, ta komad sem se prvi navadil, pač njihov komad, ker mi je bila zelo všeč za bas linija. In tudi tako sploh tisti basist mi je všeč iz njihove bas linije in to sem se (nerazumljivo).

OGRIN: In kdaj si se ga to navadil?

BRUS: Kdaj smo ga? Ko smo ga omenili kot Antioksidanti.

ANTIOKSIDANTI: V bistvu mi smo ta komad igrali, ko Ježa niti še ni bilo, tako da to je moralo biti več kot tri leta nazaj.

OGRIN: No evo, zdaj ste lepo odprli. Gremo na začetek, kaj je bilo na začetku in kaj je zdaj.

ŽVOKELJ: V Antioksidantu ali še pred Antioksidantom?

OGRIN: Daj gremo še pred Antioksidante.

ŽVOKELJ: No, v bistvu kar je prej sva glih jaz in Darijan. Sva imela bend skupaj z njegovim bratom Jurijem, ki je bil v bistvu naš bivši bobnar. Štiri leta nazaj je še pač bobnal z nami. Mi smo bili bend Debela svinja.

OGRIN: Debela svinja. Take imamo najrajši. In kaj ste preigrali?

ŽVOKELJ: Ma že tistikrat smo se trudili s svojimi pesmimi.

OGRIN: Ste takoj na začetku želeli svoje pesmi delati?

ŽVOKELJ: Ja, ja. Smo bili 12, 13 let stari. Še manj, 10 let.

OGRIN: To ste bili potem taki pikci.

ŽVOKELJ: Bobni so bili tudi škatle in podobno. Mislim, tako zanimivi začetki pač.

OGRIN: A pa ste se sami učili igrat takrat ali ste hodili v glasbeno šolo pa ste potem pač še malo doma se zafrkavali.

BRUS: Jaz sem se na začetku privat učil. Potem sem pa tudi v glasbeno šolo hodil. Sem končal dve leti nazaj glasbeno. Zdaj se kar se sam še učim.

OGRIN: No, ampak že takrat. In kaj ste recimo pri desetih letih preigrali? Čuke? Ali kaj podobnega?

ANTIOKSIDANTI: Saj pravim, v bistvu sploh nismo igrali drugih komadov, ker jih nismo znali. In svojega si lahko tako zajebal, da v bistvu ok, saj ni nič.

OGRIN: Pa vedno je prav odigran, ne?

ANTIOKSIDANTI: Malo smo se navadili za valetu, ko smo igrali. To je bila Oda radosti.

OGRIN: Zelo lepo, evropsko. Super. Kdaj so pa potem nastali Antioksidanti?

ŽVOKELJ: Antioksidanti so nastali, ko se je bendu pridružil Grega Marc na solo kitari. To je bilo v začetku leta 2009.

OGRIN: A je bilo dobro, ko si se pridružil?

MARC: Ja, ja. Pač na začetku je bilo tako še malo zmede, ko smo se lovili. Drugače smo se pa hitro tudi kot, ne samo kot bend, ampak tudi kot prijatelji in tako smo skupaj hodili ven in tako smo se tudi zelo dobro ujeli, ko smo tudi podobno muziko poslušali.

OGRIN: A ste tako, ko ste šli ven, vzeli kdaj kitaro sabo pa ste šli ne vem zakuriti ogenjček pa malo brenkati zraven.

ANTIOKSIDANTI: Mislim, da enkrat se je zgodilo. Ne prav pogosto.

OGRIN: Ni potem nobenega uličnega umetnika med vami, ki bi to pač..

ANTIOKSIDANTI: Ne, in tabornik je tudi samo eden.

OGRIN: Potem vas ne damo na kakšen festival kam v šumo ali pa kaj tako. Boste bolj na odru v mestu.

ANTIOKSIDANTI: Važno, da ni alkohola ali kaj. Če tisto vzameš sabo, ne fališ dosti, ne rabiš..

OGRIN: Ja, ker več kot spijemo, boljši smo, ne, ni važno na katerem področju. V redu. Se pravi, pridružil se je še kitarist. In kaj se je potem, kako se je potem začelo odvijati najprej zgodba.

ŽVOKELJ: Mi smo v bistvu nekaj komadov smo imeli tudi že od prej, ki jih zdaj pač ne igramo več, nobenega več od tistih.

OGRIN: Zakaj? A so bili slabi?

ŽVOKELJ: Glej, mislimo, da so ti boljši.

OGRIN: A pa se ne da nič narediti iz teh komadov?

ŽVOKELJ: Kar enkrat se mi zdi, smo rabili res imeti nekaj več svojih komadov. Smo probali, ma ne moreš to vleči in ni šlo skozi. Ravno takrat, mi smo bili res največji amaterji in potem je prišel Grega, ki v bistvu, 3 leta nazaj, zna res dobro igrati kitaro. In takrat smo res vsi držali pesti, da bi ostal pri nas, ker se je dvignilo ne za eno stopničko, za 10. No v glavnem kar se tiče pač kvalitete.

OGRIN: Kako si se ti počutil poleg njega? Si imel potem inštrukcije ali kaj podobnega? Ali si jih samo inspiral, ko si prijel kitaro, ko si zašpilal?

MARC: Ne, v bistvu je vse samo steklo. Ne vem, nisem jaz kaj, da bi jih grozno kaj, sem se počutil pač enakovreden njim. Pač enostavno je vse, smo se lepo povezali in smo skupaj v bistvu stekli naprej.

OGRIN: No, odlično, vidiš kako skromno, ne. Lahko bi rekel ja, za vse sem jaz zaslužek, ker teli niso nič znali preden sem jaz prišel zraven. Odlično. In kdaj so se potem začeli pojavljati avtorski komadi, ki jih bomo mogoče slišali danes.

ANTIOKSIDANTI: Tisto v bistvu, od konca leta 2009 so se začeli teli, ki jih pač zdaj igramo in ki bodo tudi na CD-ju. In v začetku leta 2010 je prišel še Jež na vokal.

OGRIN: Kje ste našli Ježka? Ob cesti?

JEŽ: Ja tako, smešno. Se spomniš za prvi maj? Pač smo imeli špil, sem bil z enim drugim bendom.

ANTIOKSIDANTI: Tisti prvi, smo imeli svoj prvi koncert, samo on pač je bil z drugim bendom.

OGRIN: Kateri bend je bil pa to?

JEŽ: Ma problem pač, spet amaterji in mladi. Prvi koncert ne, kot pravimo, kar smo znali, tako smo igrali. In je bilo smešno, ker oni so bili pred nami, se mi zdi, in mi smo imeli koncert in meni je bilo fajn. In sem zelo užival. In potem se spomnim po koncertu sva se midva malo, midva se nisva poznala z Andražem, in sva se menila potem tam zunaj. In potem ta grozno napade: če boste kdaj razpadli, pridi k nam. Pridi k nam, ne nič študirati.

OGRIN: Ampak vi takrat pa niste imeli sploh pevca.

ŽVOKELJ: Tistikrat sva pela jaz in Grega.

OGRIN: A vidva sta pela?

ŽVOKELJ: Ne si želeti tega.

OGRIN: Kaj se je pa tebi zdelo Erik, ko si jih slišal takrat?

JEŽ: Ma ja, ne vem.

OGRIN: Kakšna sta bila Andraž in Grega?

JEŽ: Mislim, ni bilo napačno. Sploh Grega je zelo dober pevec. Zdaj marsikdaj ga še spomnimo, da bi lahko tudi on kakšen glas dal zraven. Andraž pa kaj jaz vem. On je pankič, ne. Mislim tako.. tak.. je v redu no, je bilo.. mislim, že tistikrat je bilo nekaj obetajočega, sploh kar se tiče energije in tega. In potem pač tako je nanoslo, da v tistem bendu ni bilo, v tistem pač ki sem bil jaz tam, v tistem bendu ni bilo neke resnosti več. In potem sem se odločil, da prestopim k njim in izgleda, da je bila dobra naložba, ne.

OGRIN: Tako. In koliko časa si zdaj že pri Antioksidantih?

JEŽ: Štiri, ne? Tri? Tri in pol.

OGRIN: In ste se lepo potem razumeli, ste se zaljubili v bistvu tako glasbeno, drug v drugega. V redu. Zdaj bomo slišali vaš prvenec 27. april. Zakaj ravno ta datum? Kaj je tako posebnega na ta dan, razen da je bilo na ta dan leta '96 konec izraelske operacije Sadovi jeze v Libanonu?

ANTIOKSIDANTI: Kje si pa to dobila? Ja, glih zaradi tega.

OGRIN: Zato, ker je bil konec izraelske operacije Sadovi jeze v Libanonu. Mislim, meni se je zdelo da, pač tako, malo sem pogledala kaj se je zgodilo na ta dan in sem si rekla tole je ziher razlog.

ANTIOKSIDANTI: Smo rekli na svetu mora biti konec jeze in tistikrat je nastal ta komad.

OGRIN: No, pa če še zdaj poveste tapravo razlago. Kaj se je zgodilo na 27. april?

ANTIOKSIDANTI: To je v bistvu iz datuma, ko je dan upora proti okupatorju. Slovenska verzija tega datuma. In v bistvu govori o tem, kako dejansko so se nekoč borili za to, kar imamo zdaj, za svobodo. Zdaj smo pa v bistvu, ko smo svobodni, v narekovajih, se v bistvu tega ne zavedamo. In vsi iščemo probleme okoli drugih reči, ki so dosti manj hude, kot so bili pred 40. leti. V bistvu skozi to gre, v nezavedanju tega, kar so nam dali pred tolikimi leti.

OGRIN: V redu. Zakaj je ravno ta pesem vaš prvenec? Za to skladbo ste naredili videospot in tako.

ANTIOKSIDANTI: Mi smo dobili nagrado za posnet CD. In smo imeli samo..

OGRIN: Kje ste dobili nagrado?

ANTIOKSIDANTI: To smo zmagali natečaj 2010, slovensko-italijanski natečaj je bil. In smo zmagali in smo pač dobili to nagrado, za snemanje CD-ja. Tega CD-ja še nismo..

OGRIN: Ampak dobra nagrada, ne.

ANTIOKSIDANTI: Ja, ja, nagrada super.

OGRIN: Ful dobra nagrada. V redu. In zakaj zdaj, gremo nazaj na prejšnje vprašanje, 27. april.

ANTIOKSIDANTI: V bistvu smo imeli ja samo 4 komade. In od tistih štirih komadov se nam je zdel ta najbolj primeren.

OGRIN: V redu. No, pa da slišimo pa bomo presodili, če je res. Evo, tole so bili naši nocojšnji gostje v oddaji Gymnasium, Antioksidanti in komad 27. april. Za tole pesem ste posneli videospot. Kdo, kaj, zakaj, kaj se je dogajalo na snemanju? Hočem vedeti vse.

ANTIOKSIDANTI: Ta videospot smo snemali poleti. In v bistvu je pač stop-motion verzija videospota, ni posneto samo s kamero, je po slikah. To naj bi snemala in slikala naj bi Kristi Hodak, ena prijateljica, ki je pač študirala oblikovanje.

OGRIN: Kako ste pa prišli do koncepta, ker recimo besedilo pač ima močno sporočilo. Kako ste potem pač to zdaj poskušali preleviti v sliko?

ANTIOKSIDANTI: To je Kristi v bistvu. Več ali manj je Kristi, ki ima sto idej na minuto. Minimum. Smo bili samo statisti, v bistvu. In mi smo samo ubogali.

OGRIN: V redu. Boste pozdravili Kristi, ki vam je naredila videospot?

ANTIOKSIDANTI: Čao Kristi, živijo Kristi.

OGRIN: Kaj se je kaj dogajalo na snemanju? So bili kakšni sramotni trenutki? Je bilo kaj zanimivega?

ANTIOKSIDANTI: O ja, polno smeha. V kakšnih položajih smo morali..

OGRIN: No, dajmo, govor.

JEŽ: Pozivamo pač poslušalce, da grejo potem na YouTube in si ogledajo naš profil in si videospot ogledajo. Na začetku je bilo zanimivo, ko smo prišli tja in jaz nisem vedel natančno kaj se bo dogajalo. In je povedala, da bomo v bistvu, kavč bo obrnjen, da bomo gledali v zrak. Noge da bojo visele. In jaz nisem vedel niti kako se bom dal. Tak položaj, ker vemo, da sem jaz malo tako talenta za kakšno plezanje. In potem se je izkazalo, da je bilo v redu. In tam smo bili ene 20 minut, se mi zdi, v tem položaju. Za 5 sekund videa. In na koncu eni smo že pošteno zadremali. In ko je bilo za obrniti kavč, sem moral jaz ostati na kavču. V bistvu s temi soigralci. So me nekako zvrnili nazaj, v pravi položaj, kot je kavč. In potem naprej se je nadaljevalo pač vse ostalo, kar je v videospotu. Ja in eden najbolj smešnih trenutkov, se mi zdi, da je bil, ko je nastopila mama od Kristi. Tistikrat je bilo res smeha.

OGRIN: Kakšna pa je bila?

JEŽ: Vživeta. To je bilo brez zvoka in stop-motion. In ona še zmeraj ni zastopila, ona je mogla govoriti, je mogla biti v vsej opravi. Bolj, ko smo ji govorili, da je to potrebno, je ona rekla da ne more in da ne more. In potem, ko je ona govorila tiste vložke vmes, smo mi res kar..

OGRIN: Obstajajo kakšni posnetki tako, ki jih boste potem izdali enkrat čez 20 let.

ANTIOKSIDANTI: V bistvu je bil problem, ker v tem spotu smo morali izgledati resno. In so določeni res momenti, ko nismo mogli jih resno pač naslikati. Da je bilo toliko slik in se smejemo vmes. Ok, če tega ne bi povedal, lahko marsikdo niti ne bi opazil. Samo je pač, so bili res ti elementi glih takrat, ko je prišla od Kristi mama.

BRUS: V glavnem, vrhunec tega videospota je pa bil, ko smo peljali kavč s prikolico na vrh gore. Na Kovk nad Ajdovščino.

OGRIN: Aha, to je pa vaša cover fotka, ne? Ja, ja, ko sem gledala že kaj je to za en traktor.

BRUS: In smo tisti kavč dejansko nesli po vrhu hriba in so ljudje samo gledali kaj je to. Kaj je z vami, s kavčem na vrhu nekega hriba.

OGRIN: Čeprav to se je meni vedno ful fajn zdelo, ne. A veš, da bi nekam prišla tako na eno lepo jaso in potem bi bil tam kavč. Kdo se ne bi usedel gor, no, kdo se ne bi.

ANTIOKSIDANTI: Ja in zanimivo je bilo, da smo to snemali glih na 27. april in zelo lep dan je bil.

OGRIN: Ali ste to izbrali tako namensko?

ANTIOKSIDANTI: Ne, zelo slučaj je ratal.

OGRIN: Potem ni kakšnega vraževerja zadaj?

ANTIOKSIDANTI: Ne, sploh ne.

OGRIN: Ali ste kaj vraževerni drugače? Grega, ti zgledaš tak, da pljuvaš čez ramo. Kakšna je pa kaj dinamika v bendu? Daj, nam bo povedal bobnar, ki je čisto na sveže noter. Koliko časa zdaj ti špilaš z njimi?

FURLAN: Koliko časa sem z vami? 5 mesecev, 6?

ANTIOKSIDANTI: Si? Nisi toliko. Od januarja.

FURLAN: Od januarja, ja.

OGRIN: Od januarja. In kakšni so? Povej ti.

FURLAN: Super, super. Družba je super. Energično zmeraj. Ni da bi bilo zamorjeno kaj ali pa tako, zmeraj akcija.

OGRIN: In kako si se znašel v bendu?

FURLAN: Ma v bistvu Andraž me je poklical, mislim pisal mail. Mu je povedal en prijatelj, da jaz igram bobne. In da bi lahko mene vprašali. In potem me je vprašal po mailu. Potem sva si pisala po Facebooku. In potem smo se dobili in probali in od takrat

OGRIN: vam je vse vzplamenelo. Tako. Kako pa si ti, si bolj v jazz vodah, kako si se potem znašel z vsemi skladbami, ki so jih Antioksidanti že imeli napisane?

FURLAN: Mislim, jaz sem se učil osnovo vsega po malem. Tako da mi ni bil nek problem se uskladiti v rockerski glasbi. Tako da ne vem, je kar zlavfalo. Mislim, prašajte njih, če so zadovoljni.

OGRIN: A mu je zlavfalo?

ANTIOKSIDANTI: Ja. Odlično.

OGRIN: Veliko koncertirate. Za vami je že menda več kot 50 koncertov. To je impresivna številka, glede na to, da ne obstajate še prav dolgo. Mislim relativno. Kje vse ste nastopili? Tistih top 5 recimo.

ANTIOKSIDANTI: Evo, Gora Rocka, zaključek Majskih iger. Potem, kaj bi lahko bilo. Kamfest v Kamniku. Zdaj je bil koncert generacij, je bil zanimiv. Zanimivo v Ajdovščini, ker v bistvu so vsi bendi od 15 – 70 let starih. Festival Fronta v Kobaridu. Kje so še ti festivali? Božično koncert Postojna. No, zdaj Šentrock v Šentjurju.

OGRIN: Se pravi, v bistvu sami taki koncerti, ki imajo veliko publiko.

ANTIOKSIDANTI: Ja, rajši imamo take, ne. Čeprav tudi vipavske, ja, Oktoberfešt v Ajdovščini.

OGRIN: In imate managerja, ki vam išče nastope ali?

ANTIOKSIDANTI: Ne, to se dogovarjamo kakor vemo in znamo. Ravno zdaj v maju, od začetka do konca maja je ratalo 7 koncertov.

OGRIN: Aha, odlično. Bomo to še na koncu povedali, da si bojo vsi zapomnili. Oz. lahko že zdaj omeniš kdaj je naslednji koncert. Kje vas lahko vidijo najprej?

ANTIOKSIDANTI: V bistvu bosta kar dva na isti dan. To je 25. maj, party popoldne tukaj v Ljubljani. In zvečer pa igramo v bistvu na koncertu, ki se imenuje Stare igre. To so ene legende iz Ajdovščine Big Biblsi. So se združili po petih, šestih letih. Ne vem točno. Po določenih letih. In v bistvu so nas povabili, da bomo v bistvu igrali za njimi. Zvečer. Ob pol dveh zjutraj.

OGRIN: V redu. To bo res tak taprav rock'n'roll dan. Kje pa ste imeli svoj prvi koncert? Čisto, čisto prvi.

ANTIOKSIDANTI: V Vipavi, kulturni dom, za prvi maj.

OGRIN: Ste igrali sami ali še v kombinaciji s kakšnimi drugimi bendi?

ANTIOKSIDANTI: Mi smo igrali vsi, samo v različnih bendih.

OGRIN: Ne, mislim vaš prvi koncert kot Antioksidanti? Vsi skupaj.

ANTIOKSIDANTI: A, Vipovže Goriška Brda.

OGRIN: Je to kakšen mladinski center?

ANTIOKSIDANTI: Tisti dan naj bi bili Guns 2 Roses. Jamlje. Cover bend od Guns'n'Roses. In potem tisti dan je izbruhnul vulkan, se mi zdi na Islandiji ali ne vem kje. In so odpovedali let. Potem smo nastopali sami in je bilo res, tisto je bil dober začetek. Konkreten žur.

OGRIN: In? Kaj ste, potem ste imeli toliko materiala, da ste lahko zapolnili večer?

ANTIOKSIDANTI: Ja, smo igrali priredbe, smo jih še dodajali. Pa nismo bili sami. Je bil še en bend. Nismo bili samo mi.

OGRIN: V redu. So spomini lepi na ta prvi koncert? Ste bili kaj živčni? Ali je kdo bruhal od živčnosti ali kaj podobnega?

ANTIOKSIDANTI: Zaradi živčnosti ne..

OGRIN: Recimo slišala sem, da en bend, ki sem ga imela zadnjič tukaj, mi je pevec povedal, da je pred prvim koncertom spil dva surova jajca, da bi bil njegov glas lepši. A si ti kaj takega kdaj probal, Erik?

JEŽ: Ma nisem jaz za to, ne vem. Tako bi lahko res bruhal, po moje.

OGRIN: Si ga rajši ocvreš.

JEŽ: Ja, definitivno.

OGRIN: Ura je že 20:28. Zdaj je čas, da se bo tale studio prelevil v oder. Kateri komad nam boste zašpilali, takole v akustični verziji, kar tukaj?

ANTIOKSIDANTI: Se bomo še zmenili.

OGRIN: V redu. Med tem, ko se boste vi menili, bom jaz odštevala od 10 nazaj. Ste? No, kdo ga bo predstavil?

ANTIOKSIDANTI: To je naš najmirnejši komad na plati bo. Trenutek z mano. Govori pa o bolezni. Pač kako ga doživljajo, doživljamo. In pač spomnili tudi mogoče na to. Se mi zdi, da je prav.

OGRIN: Kako pa to, da ste se lotili take teme, ker se mi zdi, da glasba pač ponavadi se izogiba takim temam.

ANTIOKSIDANTI: Spet zanimiva zgodba. Doma na hladilniku sem jaz videl en članek. Mama ga je imela že dolgo časa. Pač, hodiš mimo, vidiš. In je bilo glih od tega, od bolezni, od raka, da kako pač izkoristiti tisti čas in kaj bi delal preden je zbolel. In potem nekako sem temu omenil, da.. melodijo smo imeli in potem sem mu dal pač to idejo, da bi lahko o čem tem napisali. Da mu bom dal članek. Potem tistega članka on ni dobil v roke. In je napisal pač sam nekaj o tem.

OGRIN: Ok, no pa kar, da slišimo. Super. Mene je, ful me je odpeljalo, ker se mi zdi.. ne, ampak vsa čast, da ste napisali komad, ki govori o bolezni, ker je to vedno bolj pogosta, mislim raka je vedno več povsod in da pišete, da se kdo sploh loti v glasbi, pa sploh mladi glasbeniki, česa takega. Ja, odpihnilo me je, da ne rečem pač po angleško. Se pravi, v redu. Kako pa bi recimo ocenili vašo konkurenco zdajle na glasbenem trgu. Kaj se vam zdi? Da vaši vrstniki delajo oz. kaj se dogaja z rock glasbo na splošno?

ANTIOKSIDANTI: Mislim, da je rock glasba že skozi zgodovino nosila neko sporočilo. Mislim, da je dosti bendov, glasbenikov kot dobrih je zmeraj več, inštrumentalno, vse. Manjka pa dostikrat ravno ideje in avtorstvo, mogoče tisto sporočilo, kar ti skozi glasbo češ povedati. To mislim, da manjka dostim bendom zdaj. Mislim, da za rock muziko morajo biti taka besedila, če ne ni prava rock muzika. Zame, zdaj pa..

OGRIN: Ampak recimo, če pogledamo, kaj se zdajle vrti na komercialnih radijskih postajah ali pa na MTV. Ne vem, ni več rock glasba tako živa, kakor je bila ne vem, v 90-ih. Pa tudi ne vem v prvih letih pač novega mileniuma. In mene tako zanima pač kaj se je zgodilo na tem področju, da vsi zdaj očitno poslušajo samo še pop in hodijo v diskoteke in vulgarno plešejo.

ANTIOKSIDANTI: Kapitalizem.

OGRIN: Ampak saj rock je bil vedno pač nek upornik pač proti sistemu. Zakaj se je proti kapitalističnemu sistemu pa toliko težje upirati?

ANTIOKSIDANTI: Saj rock muzike je polno dobre, samo je ni na radiu.

OGRIN: Saj to. Ali imate kakšne ideje, kako bi recimo spremenili, kako bi vi prišli recimo do večje prepoznavnosti?

ANTIOKSIDANTI: Problem je, ker večina ljudi zdaj posluša radio medtem, ko dela. Ne posluša pač muzike posebej. On ima od zadaj radio samo da jih ne zmoti.

OGRIN: Se pravi, potem besedila postajajo vedno manj pomembna, ne. Kako se recimo pač ti počutiš ob tem, kot tekstopisec? Ali si kdaj pomislil, da bi tudi naredil kakšen tak komad?

ŽVOKELJ: Ne, ker v bistvu vsi ti komadi, ki so, so mi pač meni všeč. In je pa večina komadov, ki jih radio vrti, meni ni kul in težko da bi v bistvu naredil sploh kaj takega tudi če bi hotel.

OGRIN: Zdajle bomo pa pač zavrteli en posnetek od Vanje Aliča, ki je, se opravičujem, ker malo skačem po scenariju. Pevec skupine Zaklonišče prepeva je bil letošnji žirant na festivalu **Vizije**, pa dajmo pač mu prisluhni kaj je povedal o letošnjem izboru bendov, ki so se pojavili na Vizijah.

VANJA ALIČ (pevec): Bendi so bili presenetljivo dobri, predvsem v kreativnem smislu je bilo zame to eno veliko presenečenje. Ker danes vemo, bendi so tehnično vsi dokaj dobro podkovani, to ni kot pred recimo dvajsetimi leti. Tudi primerne inštrumente in vso opremo imajo. Ampak presenetila me je ta kreativnost. In v bistvu, da so bili vsi bendi, ni bilo slabega benda, no. Ni bilo slabega benda. Tudi avtorski potencial je velik. Vsi bendi so imeli, poleg kakšne priredbe, še tudi vsaj eden do dva komada. Nekateri, recimo Antioksidanti, vse svoje. Tako da jaz sem res nad celotnim dogajanjem ful pozitivno presenečen. In upam, da se bo recimo tem bendom tudi uspelo prebiti se pravi stopnico višje. Ne zdaj v smislu kvalitete, ker to imajo. To kvaliteto dejansko imajo in s to kvaliteto lahko oni brez nekih posebnih spodbud in da bi jim zdaj razlagal kaj morajo narediti. Ker v bistvu to so izdelani bendi in samo se pravi tisti korak naprej v promocijskem smislu, da bodo slišni, opaženi. In to vemo, da je trenutek za stopnice, ki je marsikdaj odločilen. Ne velja samo kvaliteta in ustvarjalnost, ampak preboj. To pa je odvisno tudi.. upam da bodo tudi s to nagrado se jim vsaj malo olajšala pot v tej smeri.

OGRIN: Takole. Tole je bil Vanja Alič. Kakšen komentar na njegov komentar? Je lepo povedal. Kakšna se je vam zdela konkurenca bendov?

ANTIOKSIDANTI: Saj v bistvu, saj je povedal isto, kot sem jaz par minut nazaj. Tisto, da so bendi ful dobri, kar se tiče igranja inštrumentov. Samo pač tista ideja potem manjka.

OGRIN: Dajmo povedati, potem pa kar prisluhimo še, ko sem ga malo vprašala še o tem kakšna je bila njegova naloga, a se mu je zdela težka. Pač kako bi vas ocenil. Pa gremo kar še naprej z Vanjo Aličem.

ALIČ: Vsi bendi so bili izredno kvalitetni v vseh pogledih. Ampak bend Antioksidanti je pa izstopal, ne. Tako da tukaj težkega dela ni bilo, ker so bili tako, bi rekel kitarist, ki pri njih, mislim da kitarist piše skladbe, je zelo močen in zrel avtor. Tako kar se tiče besedil, kot glasbe. In tudi aranžmajske komadi imajo potrebno dinamiko. Skratka, jaz bi rekel, da Antioksidanti so bend, ki niso samo dober bend med mladimi, najboljši bend recimo tukaj, ampak tudi kamot bi se jih dalo v neko globalno slovensko rock sceno in bi bili zelo tudi pri vrhu. Sigurno med 15, 20 bendov slovenskih, sigurno sodijo ta trenutek.

OGRIN: In kaj naj recimo tak bend naredi na tej točki? Vejo, da so dobri, dobili so nagrado. Ampak še vedno za neuveljavljene glasbene skupine je zelo prebiti na slovenski glasbeni trg, v smislu prepoznavnosti.

ALIČ: Ja saj to je pa tista stopnica višje, ne, ki je odvisna, mislim kjer je veliko dejavnikov, ki vplivajo na to. Tako da..

OGRIN: Kaj bi jim vi svetovali, ne vem, kot pač glasbenik?

ALIČ: Ja, mislim, v današnjem času je, mislim nimam kakšnih pametnih nasvetov, zato ker. V bistvu je še edini nekako spontan način je čim več koncertiranja po odrih. In ker vemo, da recimo na televiziji oddaj nekih glasbenih, vsaj na teh main stream televizijah, ni. Lokalne televizije pa vemo, niso ravno najbolj gledane. Tako da radio je velikokrat, če gledamo globalno slovensko sliko, celostno, je dokaj zaprt. V smislu, da se preferirajo samo določeni bendi in določene založbe oz. določeni kanali, kjer se ta glasba steka noter, se promovirajo. In nekdo, ki ni v tem krogu, se težko prebije noter. Slike pa časopisi pa že dolgo več ne pomenijo v bistvu nič pri samem, pri sami promociji. Tako da je tisto, kar se edino predlaga

je, da če se le da, da se čim več koncertira in da se na terenu privablja folk. Ker če bodo tukaj dobili enkrat poslušalstvo, potem se tudi, potem se bodo pa tudi ti mediji, o katerih sem govoril, začeli zanimati za njih. OGRIN: Kako se vam je zdelo, pač ta nasvet? To že v bistvu delate, koncertirate veliko. In pa imate tudi kar neko svojo bazo fanov, ne.

ANTIOKSIDANTI: Ja, trudimo se.

OGRIN: Kaj pa so recimo vaši plani? Mislim, si želite, da bi recimo prebili to, ne vem, na medijsko main stream sceno in postali mogoče, ne vem, v tem kalupu kot Siddharta ali pa ne vem Boig Foot Mama, mislim na tak način prepoznavni? Ali kakšne so vaše želje?

ANTIOKSIDANTI: Mi smo taki, da se prepustimo toku. Kar bo, bo. Najbolj nam je pač to, da je folk zadovoljen z nami in da nekako imaš ti tisti stik z njimi, da greš kamot lahko z njimi spiti pivo. Ne pa da si tam, mislim, da si na odru in da si najboljši prijatelj, in potem od tam doli da ga, mislim kdo si ti. Ne vem, meni dosti to pomeni, da prideš do človeka in živijo – živijo, saj si tudi ti človek, tako kot jaz.

OGRIN: Imaš mogoče kakšne izkušnje take, da se recimo, mogoče komu stopi malo v glavo slava ali kaj takega? Potem ne pozna več toliko ljudi, kot vi, ki včasih oz. začne pozdravljati samo druge ljudi.

ANTIOKSIDANTI: Jaz upam, da meni ne.

OGRIN: Drugače pa, kot sem napovedala že na začetku, bili smo tudi na, v nedeljo sem bila na zaključni prireditvi festivala Vizija. Preden bomo še malo povedali o tem, pa nam bodo Antioksidanti zaigrali še en komad. Kdo ga bo predstavil?

ANTIOKSIDANTI: V bistvu ta komad je melodijo napisal Grega.

OGRIN: Ok, Grega.

MARC: Ja, besedila jaz nisem pisal, tako da boš ti več povedal o besedili. O melodiji pa ne vem kaj bi lahko prav povedal.

OGRIN: Kdaj se ti je utrnila, je prišla v sanjah ali kako?

MARC: Ne, to so pač take stvari, to če pišeš, vsaj jaz, ko si delam melodijo kakšno, ne moreš da se usedeš dol in zdaj bom pa naredil nekaj, ampak slučajno greš na sprehod pa si tako zažvižgaš kakšno rimo ali kakšno tako melodijo in potem greš na kitaro in probaš to zabrenkati. In potem se širi iz tega ven. Saj to smo v bistvu to smo vsi skupaj delali, ne. Jaz sem sam prišel z idejo pač o melodiji in potem smo v bistvu še spreminjali in skupaj naredili aranžma.

OGRIN: Naslov je Lutke, če sem vas prej prav razumela. O čem govori?

ANTIOKSIDANTI: V bistvu Lutke, vsaka kitica ima svoj čut, ki je lutka v izlozbi, ko jo oblečejo. V bistvu je obična lutka. Potem je na modni pisti, ko je svet manekenstva predstavljena. V bistvu lutka na čim večjih področjih sem (nerazumljivo), v bistvu četrto je bilo pa res problem najti. In potem je bila tretja je bila lutka v gledališču, ko spet kontrolirajo nad tabo. In spet kot četrta lutka na bojišču, kot vojska. Manipulacija nad ljudmi.

OGRIN: No, pa mislim, da bomo najboljše to dojeti, če bomo kar slišali komad. Antioksidanti in lutke. Še eno odlično besedilo. Erik, odlično, da znaš peti v živo. No, tukaj zdaj če kdaj pride do kakšnega incidenta, ko te bodo dobili, da si na playback pel, boš lahko jim zavrtel tole oddajo pa pokazal: obvladam tudi v živo.

ANTIOKSIDANTI: Samo še besedila se mora prav navaditi.

OGRIN: Ravno to sem hotela vprašati. Kako pa recimo, Andraž ti napišeš besedilo, Erik, ga ti potem kaj spreminjaš, se kdaj ne strinjata?

JEŽ: Ma ne spreminjal, mislim, smo malo spreminjali, ma ne dosti, kakšno besedo. Pač zaradi tega, da lepše steče. Drugače pa jo on napiše nekako že prej, jaz kakšno linijo dobim. Kakšnega smo tako naredili, kakšnega pa samo on napiše besedilo in potem jaz dobim neko linijo in v bistvu se bolj k temu naslanjamo.

OGRIN: Ja tako sta dobra, ne, da sta prejela na Vizijah prav posebni nagradi. Erik, ti si prejel za rock vizionarja za najboljšo pevsko interpretacijo. In Andraž ti za avtorstvo glasbe in besedil. Čestitke. Uspešni pa so bili tudi gledališki in lutkovni ustvarjalci ter interpreti literarnih besedil. Ne bom naštevala vseh

zmagovalcev, ker ji toliko. Ampak, ko sem se v nedeljo udeležila zaključne prireditve letošnjih Vizij, sem se pogovarjala z Janezom in Mirom Müllerjem, ki sta nastopila v zmagovalni gledališki predstavi Vaje iz sedenja. V predstavi so izpostavljeni različni stereotipi, ki jih imajo zahodnjaki o Balkancih. Janez Müller je uprizoril Američana J.B., Jamesa Bonda.

JANEZ MÜLLER (igralec): Jaz sem Janez Müller, v predstavi pa igram J. B., James Bonda, ki pa skupaj z veliko razsodnico določa o tem, kdo sme not v veliko knjigo zgodovine.

OGRIN: Si se z lahkoto vživel v vlogo nekega razsodnika, ki odloča kaj bo zapisano v zgodovini in kaj ne?

J. MÜLLER: Pravzaprav ta vloga ne paše k meni. Nisem tak tip in sem se pa kar vživel v vlogo.

OGRIN: Si jo z užitkom odigral?

J. MÜLLER: Ja, zdaj vedno, ja, vedno bolj, ja.

OGRIN: Kolikokrat ste ponovili predstavo, preden ste jo zaigrali na Vizijah?

J. MÜLLER: Mi smo zdaj na Vizijah predstavo igrali sedmič. In premiero smo pa imeli 5. aprila v Šentjanžu v Rožu.

OGRIN: Naj se predstavi še druga zvezda.

MIRO MÜLLER (igralec): Ja jaz sem pa Miro Müller. Jaz sem tudi 20 let, kot moj dvojček. In tudi študiram na visoki pedagoški šoli v Celovcu. In v predstavi igram tipičnega Balkanca oz. v bistvu osebo, ki je nastala iz predsodkov zahodne Evrope. In ja, kot je Jani že rekel, hočem v veliko knjigo zgodovine, samo me ne pustita.

OGRIN: In za to vlogo si prejel prav posebno nagrado.

M. MÜLLER: Ja, jaz sem prejel nagrado za najboljšo vlogo. Še vedno ne morem realizirati, ker v bistvu sploh nisem vedel, da obstaja ena taka nagrada. In to je prišlo malo nepričakovano.

OGRIN: Potem je bil totalen šok, ko so te poklicali na oder. In kako se počutiš zdaj, najbolj tipično vprašanje kar jih je.

M. MÜLLER: Uh ja, malo nervozen sem še, ampak drugače zelo vesel, bi rekel.

OGRIN: Ali vaju čaka prihodnost v gledališču ali bosta vzgojitelja oz. učitelj?

M. MÜLLER: Zdaj jaz študiram in za prihodnost pa pravzaprav še nimam toliko načrtov. In pa ne vem, če me bo pot zapeljala v to smer. Ne vem še.

J. MÜLLER: Ja, pri meni je tudi podobno. Igral bom že, še dolgo. Samo če bom profesionalno to delo začel igrati, to še ne vem.

OGRIN: Kako ste se imeli pa vi na Vizijah? Kakšna je bila ta izkušnja?

ANTIOKSIDANTI: V bistvu mi smo šli kot da je en običajen koncert. Je bilo pa fajn v backstageu. Ostali bendi so bili res..

OGRIN: Kakšna je bila konkurenca? A ste, ko ste videli proti komu boste igrali, no saj se tako malo sliši, ampak ali ste se, ste bili tako zmagali bomo zihér ali se bo treba potruditi.

ANTIOKSIDANTI: Z enim bendom smo se že poznali, ko smo naredili en koncert skupaj v Sežani prej. En teden prej, ali dva tedna prej. Tako da njih smo že poznali. Mi nismo nič računali na zmago ali kakorkoli. Mi smo šli.. tudi slišali smo samo dva benda, ker je bilo drugi dan je bilo, so bili koliko še bendov? Še štirje. Smo v bistvu sam tista dva slišali. Onih štirih nismo niti slišali, kakšno sploh so.

OGRIN: No, zdaj bomo pa slišali še obiskovalce in sodelujoče, ki so tudi bili na vašem koncertu. Pa kar Peter zavrti posnetek.

SOGOVRNIK: Najbolj v spominu mi je ostalo pač vse. Meni ta vikend je bil tako, idealen, čez celo. Mi je bilo ful fajn. Smo bili skos tukaj, skos smo se družili. Rock'n'roll evo, rock'n'roll.

SOGOVRNIK 2: Ja pač šli smo, zvečer smo šli v petek in soboto, na prvem dnevu in na drugem dnevu smo bili na Mostovni zvečer, kjer so se odvijale rock **Vizije**. In je bilo zelo fajn in je zmagal bend, ki ga je nam zelo ljub. Antioksidanti bravo. Če ne pa nič, meni je fajn, ker pride folk iz cele Slovenije, mislim z istim mišljenjem približno, ne. In mi je fajn se z njimi družiti. Mislim spoznavati nove ljudi, evo tako, fajn.

SOGO VORNIK 3: Najbolj nam je ostal v spominu rock Vizija in pa spremljevalna predstava od Mariborčanov Psiha.

SOGO VORNICA: Meni so tudi od teh Vizij, po pravici povedano, najbolj ostali v spominu Mariborčani in sicer tudi njihova lutkovna predstava o spominu Umor. Pa tudi njihova predstava iz spremljevalnega programa Psiha. Meni so bili oni najboljši. Na **Vizije** smo prišli zato, ker, mislim zaradi druženja, zaradi novih izkušenj.

SOGO VORNIK 4: Neka potrditev našega trdega dela pri predstavi, tako da ja.

SOGO VORNICA 2: V tem časopisu Vizipis sem videla nagradno igro, da če napišeš haiku o soncu, ker glede na to, da je ta vikend zelo deževen, pač sodeluješ v nagradni igri in jaz sem sedela v baru, nisem imela kaj delati, poslala ta haiku in zdaj sem dobila nagrado. In sicer glasbeno kaseto z naslovom Od Korotana do Jadrana. Ok, moj haiku je: Nad mano siva ptica poje o soncu. Zgoraj svetloba?

OGRIN: Evo, taki so haikuji. Končajo se z vprašanjem, ki ga ne bomo odgovorili, ker je pač retorično. Ni važno. Ura je že 20:56. Za konec nam bodo Antioksidanti še zaigrali eno malo skrajšano verzijo katere pesmi?

ANTIOKSIDANTI: Moderno eko.

OGRIN: Kar špilaj.

ANTIOKSIDANTI: Evo na hitro.

OGRIN: Na hitro, tako. Imamo še slabo minuto. Tako da mislim, da kar vsi hočemo zdaj vedeti za konec je, kdaj bo izšel CD, ker glasba je odlična, besedila so odlična. Kdaj ga lahko vsaj pričakujemo?

ANTIOKSIDANTI: Če bo izšel v takem tempu, če 12, 13 let.

OGRIN: Ok, dajmo prej.

ANTIOKSIDANTI: Letos mora iti nujno.

OGRIN: Ali že kaj vemo kako bo naslov?

ANTIOKSIDANTI: Nič.

OGRIN: Ok, zdaj pa moramo iti. Tole so bili Antioksidanti. Pozdravite vse, mi se poslavljamo pa se slišimo naslednji teden. Lep pozdrav.

ANTIOKSIDANTI: Čao.

Književno društvo Hiša poezije poskrbelo za šest novitet

Književno društvo Hiša poezije poskrbelo za šest novitet

Ljubljana, 17. maja (STA) – Književno društvo Hiša poezije je v zbirki Poetikonove lire izdalo knjige Poezija Louise Labe, Planet Donava in druge pesmi Ljubomira Simovića, Stekleni biseri besed Brede Jelen Sobočan in Diham zdaj Rose Ausländer. V zbirki Ginko pa sta izšli Tat – Knjiga novel Georga Heyma in Svet po Gabrielu – Božični misterij Andreia Makineja.

Pesniška zbirka Poezija v prevodu Marije Javoršek prinaša izbor pesmi iz knjige Dela Louise Labe lyonske, ki je izšla leta 1555 v Lyonu. Knjigo uvede posvetilo Lyonski gospodični Clarence de Bourges. To, kot je na današnji predstavitvi knjige povedala Nadja Dobnik, ki je posvetilo prevedla, v francoski književnosti velja za prvi ženski manifest. Sledijo tri elegije in izbor sonetov.

Kot je še povedala Dobnikova, je Labejeva izhajala iz premožne vrvarske družine, vendar ji je oče omogočil temeljito izobrazbo za žensko tistega časa. Pisala je poezijo in prozo in bila ena od osrednjih osebnosti lyonskega kroga, ki pomeni začetek francoske renesanse.

Pesniško zbirko Planet Donava in druge pesmi Ljubomira Simovića je prevedel Venko Taufer. Slednjemu je, kot je dejal, Simović blizu, saj sta pripadnika iste generacije, ki je bila v nekdanjem jugoslovanskem prostoru prijateljsko povezana. Za dela Simovića, ki je po Tauferjevih besedah trenutno v vrhu srbske poezije, je značilna poetika, ki jo pesnik gradi zlasti na jedrnatosti in arhetipskosti ljudske poezije ter njeni neposredni, stvarni, izkušenski metaforiki.

Stekleni biseri besed je pesniški prvenec Brede Jelen Sobočan. Kot je dejala sama, je to "njena afera z življenjem". Pesmi ji "niso dale miru". Bolj kot jih je odganjala, bolj so prihajale k njej, vse pa se je začelo kot nek ritem v umu.

Pesniška zbirka Diham Zdaj Rose Ausländer je izšla v prevodu Ane Jasmine Oseban. Ausländerjeva se je rodila v današnjem mestu Černovci v Ukrajini. Dolga desetletja je preživljala med Bukovino, Dunajem, Bukarešto in New Yorkom, na starost pa je živela v Düsseldorfu. Njeno življenje so zaznamovale pogoste selitve, strahote vojne, iskanje zatočišča v poetični besedi in skupna usoda milijonov pregnanih Judov. Njen opus obsega okoli 3000 pesmi, od tega približno 2400 neobjavljenih.

George Heym je navdih za zgodbe v zbirki Tat – Knjiga novel po besedah Anje Naglič, ki je poskrbela za prevod in spremno besedo, črpal iz dogodkov, o katerih se je podučil iz knjig ali dnevnega časopisja, na drugi strani pa je v njih ubesedil vsa svoja temeljna hrepenenja, obsesije, razočaranja in strahove.

Heym danes velja za enega glavnih predstavnikov ekspresionizma in za enega najpomembnejših nemških pesnikov 20. stoletja. Kljub kratkemu življenju je zapustil veliko besedil. Njegova proza je tako vsebinsko kot formalno precej samosvoja in jo je literarnozvrstno težko opredeliti. Je ritmizirana, afektivno-emocionalna, polna (biblijskega) patosa, elementov mistično-mitičnega in slikovitega, je povedala Nagličeva.

Svet po Gabrielu – Božični misterij Andreia Makineja je po besedah Dobnikove po zvrsti drama. Z njo Makineja spoznamo kot vizionarja in hudega kritika sodobne družbe. Prevajanje njegove drame je

povezano z letom 2010, ko je Makine obiskal Slovenijo. To je bil povod, da je Dobnikova za prevajalsko delavnico, ki jo vsako leto oktobra organizira Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, izbrala omenjeno delo.

Na delavnici so prevedli celoten šesti prizor dame, spomladi 2011 pa se je pet prevajalcev – poleg Dobnikove še Živa Čebulj, Nina Gostiša, Nina Medved – Mjedved in Andraž Ravnik – lotilo prevajanja preostalega besedila.

tv/mce

17.05.2013 14:13

Moški pevski zbor Planina

V Kozjem odmevala zborovska pesem

Občina Kozje, Kulturno društvo Moški pevski zbor Kozje in Javni sklad za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Šmarje pri Jelšah, sta minulo soboto v gasilskem domu Kozje v sklopu prireditev ob občinskem prazniku Občine Kozje organizirala že 22. pevsko srečanje Kozje 2013.

Na kozjanskem odru tudi šentjurski in dobjanski pevci

Na odru gasilskega doma se je s po dvema pesmima predstavilo devet zborov, vokalna skupina ter skupina ljudskih pevcev. Prvi so nastopili člani vokalne skupine Osti Jarej iz Podčetrka, za njimi pa so se zvrstili Moški pevski zbor Planina, Moški pevski zbor Terme Olimia, Dekliški zbor

“La vita” Bistrica ob Sotli, Mešani pevski zbor Dobje, Mešani pevski zbor Bistrica ob Sotli, Ljudski pevci s Prevorja, Moški pevski zbor Sromlje, Mešani pevski zbor Zarja Akvonij Šentvid pri Planini, Cerkveni mešani pevski zbor Zvon Podčetrtek in gostitelji Moški pevski zbor Kozje. Pevci so s prepevanjem raznovrstnih pesmi dokazali predanost in ljubezen do zborovskega petja, ki so jo začutili tudi številni poslušalci. *(M.Re.)*

Ljudski pevci s Prevorja

Slovo ob jubileju

S slavnostnim koncertom, ki ga je pripravila ob 20-letnici delovanja, je skupina ljudskih pevk Zveze Slovencev Monošter ta teden sklenila svoje delovanje. "Mešata se veselje in žalost. Eno oko je solzno, drugo se smeji," je ob slovesu, za katerega so se odločili, ker je večina pevk prišla v leta, mladih pa niso pridobili v svoje vrste, v Slovenskem kulturnem in informativnem centru v Monoštru dejala **Aranka Schwarcz**. "Leta 1993 smo si nekatere, takrat še mlade upokojenke iz Monoštra in okolice zaželele ustvariti skupino, ki bo pela slovenske ljudske pesmi. Prve vaje smo imele še pri meni doma, a nam je že kmalu na pomoč priskočila Zveza Slovencev na Madžarskem, ki nam je priskrbela tudi strokovno pomoč iz Slovenije. Kot mentorica je začela k nam zahajati glasbena pedagoginja **Marija Rituper** iz Murske Sobote," je zbrane na koncertu spomnila Schwarczzeva. Rituperjeva je poudarila, da so se pod njenim vodstvom ženske naučile veliko porabskih in prekmurskih ljudskih pesmi, ki so jih predstavljale na številnih nastopih na Madžarskem, predvsem v

Monoštrske ljudske pevke so ob jubileju še zadnjič zapele skupaj. (Silva Eöry)

Porabju, in v Sloveniji. "Najbolj ponosna sem na to, da so pevke začele govoriti slovensko. Tudi takrat, ko se ne zavedajo, da sem zraven, govorijo med seboj v porabskem narečju. V začetku ni bilo tako, saj so velikokrat uporabljale madžarski jezik," je pojasnila Rituperjeva.

Monoštrske pevke so ob jubileju prejele priznanje **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti**, ki jim ga je izročil direktor **Igor Teršar**. Poleg slavljenk so na koncertu nastopile še Sombotelške spominčice, ljudske pevke iz Števanovcev in tamburaška skupina Odpisani s Cankove. **(se)**

OD **PETKA DO PETKA** | **Sandra Pörš**, profesorica, ljubiteljska igralka

Nič več nisem jaz, ampak Amanda

Petek, 10. maj

Biti ali ne biti, to je tu vprašanje, prav hamletovsko si že navsezgodaj zjutraj zastavim vprašanje, ali se bomo uvrstili naprej na regijskem **Linhartovem srečanju**. Biti med osmimi najboljšimi ljubiteljskimi gledališkimi skupinami v državi ali ne biti je seveda odvisno od naše igre danes v Ljutomeru, žirije in predstav, ki si jih bo ta ogledala v naslednjih mesecih. Lani se nam je uspelo uvrstiti na zaključni – državni festival in tako smo se s predstavo Bog avtorja Woodyja Allena v režiji Gorazda Žilavca pridružili peščici najboljših in najbolj perspektivnih ljubiteljskih gledaliških skupin v Postojni. Letošnja predstava KUD-a Štefana Kovača je Nedotakljivi, poimenovana po istoimenskem romanu Ferija Lainščka. Po njem je bil posnet tudi film Šanghaj. V gledališki predstavi igra 17 amaterskih, ali raje ljubiteljskih, igralcev vseh generacij. Govori o bivanjskem razumevanju Romov in njihovega "izvirnega greha", v drugem delu pa sledi mitu zgodba o banalni in kruti resničnosti evropskega romskega življenja. Režiser predstave in glavni pripovedovalec Alojz Domnik v tej ekipi sodeluje prvič.

Preden se prižgejo odrske luči in zaslišim nežno cigansko glasbo, še zadnjič globoko vdihnem. Nič več nisem jaz, ampak Amanda. Okrog mene so moji ciganski prijatelji in sorodniki. Moj mož Lutvija in sin Dono. Moje skromno in težko življenje. Čustva, ki prežemajo predstavo, se od prizora do prizora menjujejo in veselje in lahkotnost po prvem delu zamenjata skrb in bolečina. Ko se ponovno zasliši glasba iz prvega dela in je čas za priklon, se spet zavem. Za nami je še ena odlično odigrana predstava!

Po dobro opravljeni nalogi v Ljutomeru, zadnjem iztisnjenem atomu, pohvali žiranta ter kratkem družanju prijetno utrujeni pospravimo sceno in jo raztovorimo v Gledališču Park v Murski Soboti. Naslednji teden nas namreč čaka še predstava za srednješolce.

Sobota, 11. maj

Prebudim se v tih deževen dan. Danes pojemo na poroki. Pevski zbor, v katerem pojem, je pred nedavnim praznoval petletnico. Koncert, ki smo ga pripravili, je bil prava paša za oči in ušesa. Mladi, veseli ljudje dobre volje in energije ter mnogih talentov sestavljajo zbor, ki je bil ustanovljen najprej kot Evangeličanski mešani pevski zbor, pozneje pa smo ustanovili še društvo Cantate. V petih letih, odkar deluje MePZ Cantate, je bilo tudi porok kar nekaj. A današnja je posebna, ker se poroči "moje prvo gledališko dete", ki pa je tudi sestra naše članice. Prav "materinsko" se mi utrne solza, ko se nevesta Barbara sprehodi do oltarja. Življenje je res polno majhnih čudežev.

Takoj po odpeti poroki se z drugo ekipo odpravimo proti Veržetu, kjer poteka drugi dan regijskega srečanja. Predstava Kulturno-turističnega društva Črenšovci, Jenamena štenkarije, jenamena špileraj nas vse spravi v dobro voljo. Sledi podelitev regijskih priznanj selektorice. Poberemo pohvalo za režijo, scenografijo in kostumografijo Ne-

dotakljivih ter priznanji za glavno in stransko moško vlogo. Naši fantje so se res dobro odrezali.

Glasno navijamo in močno ploskamo. Pohval in priznanj za ženske vloge je sila malo – mislim, da ena. Zanimivo. Veselimo se skupaj, saj je veselje ob takšnih dosežkih ljubiteljskih gledaliških skupin vedno veliko. Vsaka pohvala in priznanje za naše delo sta neizmerno veselje.

Po pogostitvi, ki nam jo pripravi v Marijanišču, sledita zabava in druženje v Murski Soboti do zgodnjih jutranjih ur.

Nedelja, 12. maj

Dan za nabiranje novih moči, polnjenje baterij in končno čas za družino. Mamino kosilo, atijeva kava in poležavanje. Ker sem pogledala nekaj delov Sulejmana Veličastnega, sem se ponovno lotila knjige Alamut. Po drugem poglavju se spomnim, kako počasno branje je bil že prvič.

Ponedeljek, 13. maj

Nov teden, nov ponedeljek, nov začetek shujševalne kure. Delovno skozi ves dan. Zvečer sprehod s prijateljico Martino, s katero prijateljjeva že od osnovne šole. Strojna inženirka s kreativno dušo ima vedno veliko idej. In ker že tri dni nisva osvežili novic, dve uri in pol babjega čveka. Med tako dolgim sprehodom seveda zadiši pica. Konec shujševalne kure.

Torek, 14. maj

Danes je zadnji dan nacionalnega preverjanja znanja za učence. Opravijo še zadnji preizkus iz tujega jezika. Pouk se bo tako spet vrnil v ustaljene tirnice. Spraševanja, pisni preizkusi in bržkone bo tu zaključevanje ocen. Letos se vsemu temu izognem, ker delam pri projektu in tako ne poučujem v razredu. Poučujem učence z učnimi težavami, z učenci prve triade se skozi igro učimo angleških besed in pesmic, pri vzgoji za medije pa spoznavamo različne medije, njihove naloge, način delovanja in uporabnost pri učenju. Moj delavnik je med enajsto in osemnajsto, če štejem dejanski čas z učenci. Da o pripravah,

sestankih in drugih obveznostih, ki jih pripravljam prej, in birokraciji niti ne razmišljam. Danes za naslednji teden pišem sezname in načrtujem obisk časopisne hiše Večer v Mariboru z učenci. Zelo se veselijo obiska in že komaj čakajo.

Na Osnovni šoli Kuzma poučujem že četrto leto. Rada sem učiteljica. Že od nekdaj sem se igrala z medvedki in punčkami, jim brala in se igrala šolo. Takrat so bili drugi časi. Spoštovali smo starejše in se trudili za svoj uspeh. Učitelji so bili v očeh vseh spoštovani. Biti šolnik v tem času je pogosto zelo nevhvalno delo. Da o službah za nedoločen čas za perspektivne mlade ljudi sploh ne govorim.

Sreda, 15. maj

Budilka zlovešče kriči in me ob štirih prežene iz postelje. Odkar delam v popoldanskem času, to res ni moj čas vstajanja. Ob petih še vedno rahlo odsotna sedim v studiu radia Murski val, kjer danes nisem v programu v vlogi napovedovalke, ampak tonskega tehnika. Radio Murski val je regionalni informa-

tivni radio, ki se vsebinsko največ posveča Pomurju. Spoznavam vse delo na radiu, da bom lahko začela potem čim prej samostojno delati. Do desetih se učim veščin mešanja glasbe, predvajanja jinglov in reklam. Tonski mojster ima z mano veliko potrpljenja. Ampak se učim. Vse bolj samozavestno klikam med reklamami in glasbo in vkapljam mikrofone napovedovalki, novinariki in gostom. Delo na radiu je pestro in živahno in me, tako kot šola, že od nekdaj strašno privlači.

Odpravim se na Goričko, kjer me že čakajo moji radovedni nadobudneži.

Ko pridem domov, z bratom, absolventom Fakultete za varnostne vede, predebatirava njegovo doseženo delo, saj bi, kot mnogi študentje, rad čim prej zaključil študij. Zanimivo je prepletel najina poklica, saj se ukvarja z diplomskim delom z naslovom Nasilje nad profesorji v šoli. Danes se veliko govori o nasilju nasploh, tudi o tem, ali je primerno tu in tam po riti svojega otroka. Seveda govorimo o vzgojnem momentu. Nasilja in fizičnega kaznovanja ne podpiram, ker pri nas doma nikoli ni bilo te vrste kaznovanja. Čeprav svojih otrok še nimam, v teoriji pa smo vsi pametni, se moram strinjati, da mora starš kdaj kakega otroka, ki mu lepa beseda ne zaleže in ne pomaga noben vzgojni ukrep več, tudi po zadnji plati.

Ron, družinski kuža, ki nas razveseljuje že sedem let, naju z bratom med pogovorom nestrpno priganja, saj je čas za večerni sprehod. Le kdo se lahko upre velikim očem nemškega bokserja in njegovi igrivosti. Njegova misija je uspešna in odpravimo se v naravo. Navsezadnje je danes mednarodni dan družine.

Četrtek, 16. maj

V računalniku me čaka pošta, ki me zelo razveseli. Moji rtičarji (rtičar - oseba, ki je bila kadarkoli v življenju na Debelem rtiču kot vzgojitelj), ki prihajajo iz vseh koncev naše lepe Slovenije, pripravljajo srečanje. Že kar nekaj vode je preteklo, odkar smo poletja preživljali na Debelem rtiču in se ob tem, ko smo odgovorno pazili in varovali otroke, tudi povezali. Čudovita izkušnja, ni kaj. Prijateljske vezi in stiki ostajajo še po mnogih letih. Zato se zelo veselimo našega srečanja.

Pripravljam prtljago, ker me jutri takoj po službi čaka pot v Ljubljano. V soboto namreč poteka seminar, ki se ga bom udeležila, na temo Individualizirani programi za otroke s posebnimi potrebami. Učencev z učnimi, jezikovnimi in drugimi težavami in programov zanje je vedno več, učitelji pa se moramo tako kot učenci učiti sproti in reševati težave. Na fakulteti smo o tem dobili zgolj splošne informacije, zdaj pa je treba znanje razširiti.

Seveda bom obisk glavnega mesta in seminar izkoristila tudi za obisk prijateljev, ki zaradi služb živijo v prestolnici in se le redko vračajo domov. Vsak prosti trenutek, ki pa jih je vedno premalo, izkoristimo, da se družimo. Pa tudi novice iz Ljubega Prekmurja so vedno dobrodošle, jaz pa bom prijetno združila s koristnim in verjamem, da bo to prav prijeten vikend. •

Page: 31

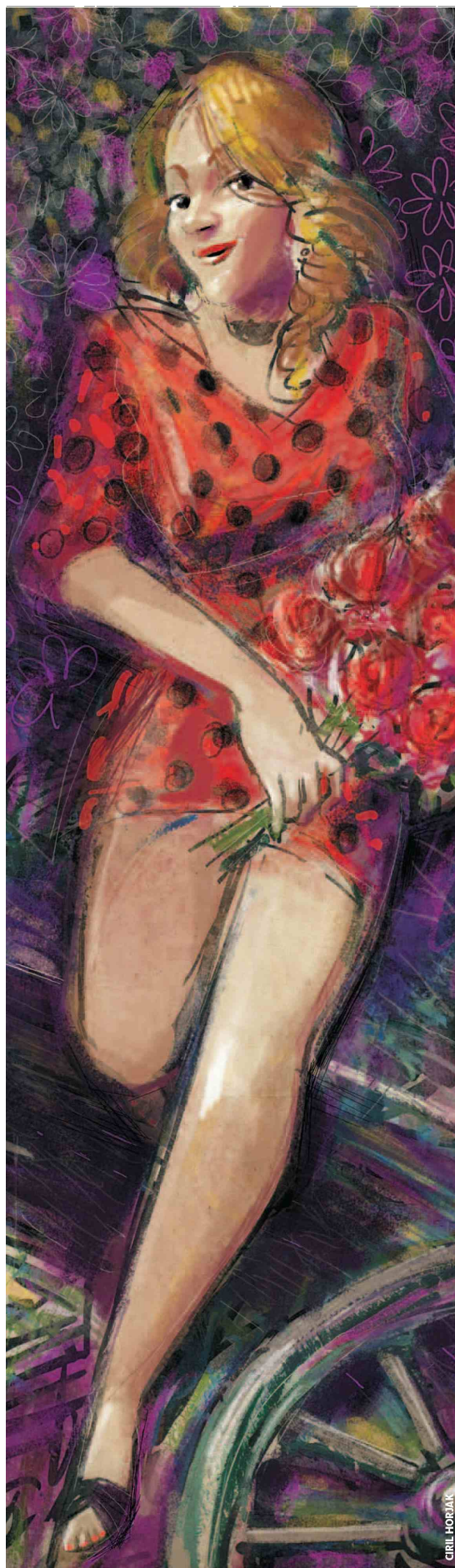
Reach: 57000

Country: SLOVENIA

Size: 904 cm2

Kazalo

3 / 3

Naročnik: JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI.
Oglave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!
Klipping d.o.o.

CIRIL HORJAK